

Λήξαντος ήδη τοῦ πέμπτου ἔτους τῆς «Εστίας», οἱ τῶν κυρίων συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι λαμβάνοντες τὸ φύλλον καὶ κατὰ τὸ ἔκτον ἔτος, ἀποσπάζοντες νὰ ἀποστέλλωσιν ἐγκαίρως τὴν ἐπιστάν ἀπὸ τῶν συνδρομῶν. Γίνεται δὲ γνωστὸν ὅτι εἰς ἀπὸ τῶν συνδρομῶν, εἰν μὴ προπληρωθῇ τὸ ἀντίστοιχον τῆς συνδρομῆς.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὕπερ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ὁ πρὸ ἐτῶν ἐν Ὁδησῶ ἀποδίδωσας δημογένης Δημήτριος Θεοδωρίδης κατέλιπεν ὑπὲρ κοινωφελῶς τινοῦ ἐν Ἑλλάδι ἰδρύματα φράγκα 140,000, ἅτινα οἱ ἀνεψιοὶ αὐτοῦ κκ. Γρηγόριος Πρωτοπλάτης καὶ Α. Θεοδωρίδης διέθεσαν νῦν ὑπὲρ τοῦ παρὰ τῆς βασιλείας προστατευομένου νέου θεραπευτηρίου, τῆς «Εὐαγγελιστρίας».

Εἰς τὸν ἐνταῦθα Ἐρυθρὸν Σταυρὸν ἐστάλησαν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως παρὰ διαφόρων ἀνωνύμων εἰκοσάφραγκα 180 καὶ ἁπλᾶς τουρκικαὶ 60, ἔτι δὲ ἀνωνύμως παρὰ τινος δραχμὰ 3,500, παρ' ἑτέρου δὲ 1,000.

Ὡσαύτως ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ οἱ ἐν Ρουχτοῦ καὶ παρικοῦντις Ἕλληες συνεισέφερον φρ. 2,007.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἔδρυμα ἐστάλησαν ἐκ Κυθωνίων παρὰ τινος κυρίας ἀνωνύμως λίραι τουρκικαὶ 20.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἐν Γερμανίᾳ ἤρξαντο ἀπὸ τοῦδε αἱ προετοιμασίαι διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς 44^{της} ἐκατονταετηρίδος τῶν γενεθλίων τοῦ Λουθέρου, ἥτις θέλει τελεσθῇ μετὰ τρία ἔτη. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ μεγάλα ἔορτα θέλουσι τελεσθῇ ἐν τῇ ἑπαύλει Wartbourg ἑγγὺς τῆς Eisenach, ἥς ὁ δήμαρχος κατέστη ἐν ἀπὸ τοῦδε ἐπιτροπῇ, ὅπως προδῇ εἰς τὰς ἀναγκαίας προπαρασκευαστικὰς ἐνεργείας.

Ἡ ἑπαυλις αὕτη τοῦ Wartbourg εἶναι ὁ τόπος, ἐνθα μετηνέχθη ὁ Λούθηρος, ὅτε ἐπανέβλεπεν ἐκ Worms, τῇ φροντίδι τοῦ ἐκλέκτορος τῆς Σαξωνίας Φρειδερίκου. Ἐνταῦθα δὲ εἰργάσθη κατὰ τὸ 1521-1522 εἰς τὴν γερμανικὴν μετάφρασιν τῶν Γραφῶν, ἔτι δὲ καὶ σήμερον σώζεται τὸ παρεκκλήσιον, ἐν τῷ ὁποίῳ δις ἐκήρυξεν ὁ Λούθηρος. Τὸ δωμάτιόν του ἔμεινε σχεδὸν ἀβλαβές, ἐν αὐτῷ δ' ὑπάρχει ἔτι ἡ τράπεζα, τὸ ποτήριον, ἡ πανοπλία, ἡ βιβλιοθήκη, ἡ ἔδρα ἐν ᾗ ἐκάθητο, καὶ ἄλλα λείψανα τοῦ βίου τοῦ μεγάλου ἀναμορφωτοῦ, συναποτελοῦντα ὅλα ἀληθῆς μουσεῖον.

Αἱ ἐφημερίδες ἀγγέλλουσιν ὅτι σκέψις γίνεται νὰ χρησιμοποιοῦσιν τὰς ὑδραυλικὰς καὶ ἄλλας κινητήριους μηχανὰς ἐν Gœschenen καὶ Airolo, τὰ δύο στόμια τῆς σύριγγος τοῦ Ἀγίου Γοθάρδου, ὅπως φωτίσωσιν αὐτὴν δι' ἡλεκτρικοῦ φωτός. Ἐὰν αἱ πρὸς τοῦτο μελέται, αἵτινες ἤρξαντο πρὸ πολλοῦ, εὐρωσι τὸ πρᾶγμα κατορθωτὸν, ἡ Εὐρώπη θὰ ἀπολαύσῃ τὸ μοναδικὸν θέαμα σύριγγος ὑπογείου μακρᾶς 13,342 μέτρα φωτιζομένης διὰ φωτός ἡλεκτρικοῦ.

Τὸ σύστημα τοῦτο ἐπειράθησαν νὰ ἐφαρμόσωσιν ἔτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς διατήρησεως τῆς σύριγγος, ἀλλ' ἡ λάμψις τοῦ φωτός εἶχε τοιαύτην ἔντασιν καὶ τόσον βαθεῖαν ἥσαν αἱ παραγόμεναι σικαί, ὥστε οἱ ἐργάται ἔδλεπον ὀλιγώτερον ἢ ὅτε μετεχειρίζοντο τὰ συνήθη αὐτῶν φανάρια.

Ὁ ἐν Ἰόππῃ πρόεδρος τῆς Γαλλίας κ. Chevarrier ἀνήγγειλε πρὸ τινος τὴν παρὰ τὴν Τύρον ἀνακάλυσιν ἀρχαίων τινῶν τάφου, ἐν ᾗ ὑπῆρχον ἄριστα διατηρούμεναι τοιχογραφίαι καὶ προτομὴ τινος ἀνδρὸς εἰς φυσικὸν μέγεθος, φέρονσα μεγάλην ἐπιγραφὴν ἑλληνικὴν. Δυστυχῶς οἱ τὸν τάφον ἀνακαλύψαντες κατέστρεψαν ἐντελὲς τὰς πολυτιμὰς ἀρχαιοτάτας, κατασκάψαντες παντοῦ μὴ που εὕρωσι θεῶν καὶ αὐρῶν κρυπτόμενων.

Ἡ ἐν Λονδίῳ Βασιλικὴ Γεωγραφικὴ Ἐταιρία ἀπεφάσισε νὰ καταστήσῃ Ἐπιτροπὴν, εἰς ἣν θέλει ἀναθέσει τὸ ἔργον νὰ συλλέξῃ καὶ κατατάξῃ μεθοδικῶς πάσας τὰς εἰδήσεις καὶ πληροφορίας, τὰς ἀναφερόμενας εἰς πάντα τὰ ταξείδια εἰς τὸν βόρειον πόλον, ὅσα ἐγένοντο ἀπὸ τῆς ἐκείθεν ἐπανόδου τοῦ σὺρ Γεωργίου Nares. Κατὰ τὰ ἐξαγόμενα δὲ

τῆς ἐρευνῆς ταύτης ἡ Ἐταιρία, ἐὰν κρίνῃ ὅτι εἶναι κατάλληλος ὁ καιρὸς νὰ κάμῃ νέαν ἀπόπειραν πρὸς ἐπέκτασιν τῶν γνώσεων τῆς περὶ τῶν πολιτικῶν χωρῶν, πιθανόν εἶναι ὅτι θὰ ἀποταθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ζητοῦσα παρ' αὐτῆς τὰ ἀναγκαῖα χρήματα διὰ τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην. Ἄλλως ἀπίθανον ὅπως εἶναι ὅτι θὰ ἀποφασίσῃ μεγάλην τινὰ ἐκδρομὴν, ὅσα ἡ τοῦ σὺρ Γεωργίου Nares. Αἱ κυβερνήσεις καὶ αἱ γεωγραφικαὶ Ἐταιρίαι διαφόρων τῆς Εὐρώπης χωρῶν, ὡς τῆς Ρωσίας, Σουηδίας, Νορβηγίας, Δανιμαρκίας, Ὀλλανδίας, Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας παρεδέχθησαν τὴν γνώμην, ὅτι ἡ ἐγκατάστασις σειρᾶς μονίμων μετεωρολογικῶν σταθμῶν περὶ τοῦ πόλου εἶναι σήμερον ὁ ἀσφαλέστατος τρόπος πρὸς ἐπέκτασιν τῶν γνώσεων ἡμῶν περὶ τῶν πολιτικῶν χωρῶν.

Παρὰ τὴν Νεάπολιν τῆς Ἰταλίας ἀνεκαλύφθησαν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Novi τὰ λείψανα μεγαλοπρεποῦς ρωμαϊκοῦ λουτροῦ, καλυπτομένου τέως ὑπὸ στρώματος λάδας 10 καὶ πλέον μέτρων. Κατὰ τὴν λαμπρότητα καὶ τὴν ἔκτασιν ὁ λουτρὸν οὗτος ὑπερβαίνει πάντας τοὺς μέχρι τοῦδε ἀνεκαλυφθέντας ἐν Πομπηΐ καὶ Ἀλλαχού. Αἱ βρύσσαι αὐτοῦ εἰσιν ἐκ γρανίτου, τὰ δὲ ἐκ μαρμάρου κοσμήματα, αἱ τοιχογραφίαι καὶ τὰ μωσαϊκὰ ἐξαίρετου τέχνης καὶ σπανίας ὡραιότητος.

Ἡ γενικὴ διεύθυνσις τῶν ἀνασκαφῶν θέλει ἐνεργήσῃ προσεχῶς τὴν ἐκκώσιν ὁλοκλήρου τοῦ λουτροῦ, ὅστις ἀνήκει εἰς τὴν καλλίστην ἐποχὴν τῆς ρωμαϊκῆς τέχνης.

Ὁ διάσημος Ἀγγλος φυσιοδίφης Δάρβιν ἐξέδωκεν ἐσχάτως νέον αὐτοῦ ἔργον πραγματευόμενον «Περὶ τῶν κινήσεων τῶν φυτῶν».

Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ἰδρύσῃ ἐν Καίρῳ ἀρχαιολογικὴν σχολὴν ἀνάλογον πρὸς τὰς τῆς Ρώμης καὶ τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ κ. Μασπερώ, καθηγητὴς αἰγυπτιολόγος ἐν τῷ Collège de France, εἶναι ἐντεταλμένος νὰ ὀργανώσῃ τὴν νέαν σχολὴν, καὶ προσεχῶς ἀπέργεται εἰς Αἴγυπτον.

Ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως ἐν Βερολίῳ βιβλίον, περιέχον περιέργους εἰδήσεις περὶ τῆς καταστάσεως τῶν Γυμνασίων ἐν Γερμανίᾳ. Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦτου λαμβάνουσα ἀφορμὴν ἡ «Κριτικὴ Ἐπιθεώρησις» γράφει τὰ ἑξῆς:

«Υπάρχουσιν ἐν τῇ βορείᾳ Γερμανίᾳ, ἰδίως δὲ ἐν Βρανδεμβουργίᾳ καὶ Ἑσση, ἰδρύματα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, ὧν οἱ μαθηταὶ συνιστοῦσι Συλλόγους, τῶν ὁποίων τὸ μὲν τυπικὸν πρόγραμμα εἶναι νὰ καλλιεργῶσι τὰς πρὸς ἀλλήλους φιλικὰς σχέσεις, τὸν πρὸς τὴν πατρίδα ἔρωτα, τὴν μελέτην τῶν κλασικῶν συγγραμμάτων, καὶ ἐν γένει ἡ ἥθικὴ καὶ πνευματικὴ αὐτῶν ἀνάπτυξις, σκοπὸς δὲ πραγματικὸς τὸ ζυθοποιεῖν, τὸ καπνίζειν, τὸ φλυαρεῖν μωρίας ἀνοήσιας καὶ τὸ ταράσσειν τὴν ἡσυχίαν τῆς πόλεως ἐν ὥρᾳ νυκτός.

Ὁ κ. Robert Pilger, διευθυντὴς Γυμνασίου, ἐν τῷ περιέργῳ αὐτοῦ βιβλίῳ «Περὶ τῶν γυμνασιακῶν συλλόγων ἐν τῇ βορείᾳ Γερμανίᾳ» (Ueber das Verbindungswesen auf norddeutschen Gymnasien) ἀποκαλύπτει θλιβερά πράγματα περὶ τῶν Συλλόγων τούτων, ὧν τινες ἐξιχνιάσας κατέστρεψαν νὰ διαλύσῃ. Ἐν πρώτοις οἱ μετέχοντες αὐτῶν μαθηταὶ παραμελοῦσι τὰ μαθήματά των ἔχοντες ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ αὐτῶν καλὴν προμήθειαν μεταφράσεων, θεμάτων κ.τ. ἀπαλλάσσονται τοῦ κόπου τῆς ἐργασίας καὶ μελέτης, ἐν ἀπορίᾳ δὲ ἀποτείνονται καὶ εἰς ἄλλο σωματεῖον, ζητοῦντες τὴν συνδρομὴν του. Τούτων ἕνεκα ἐν 40 μαθητῶν, ἀνηκόντων εἰς τοιοῦτους Συλλόγους, εἰς μόνους ἐπρόβλεψθη μετὰ ἐνιαυσίον μαθηταῖαν, οἱ δὲ πλείστοι ἔμειναν ὁδο καὶ τρία ἔτη ἐν τῇ αὐτῇ τάξει. Διεξάγουσι δὲ τὰ σωματεῖα ταῦτα μεγάλην ἀλληλογραφίαν, ποιοῦσιν ἐκθέσεις τῶν πρὸς ἀλλήλους σχέσεων, κρατοῦσι πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων, ἐν οἷς σημειοῦσι πᾶσαν ἀγχιμίαν καὶ ἀνοήσιαν λεχθεῖσαν ἐν αὐταῖς, δι' ὧν καὶ οἱ Fûchse, οἱ οὗτοι καλούμενοι νεύλυδες, ὀφείλουσι νὰ ἀρτύνωσι τὸν εἰσιτήριον αὐτῶν λόγον, πέμπουσι δὲ εἰδήσεις καὶ εἰς τὰ ἀρχαῖα μέλην, die alte Herren, ὅτινες καὶ αὐτοὶ ζωηρῶς μεριμνῶσι περὶ τοῦ σωματείου. Τὰ ἀρχαῖα δὲ ταῦτα μέλη παρέχουσιν εἰς τοὺς Συλλόγους λίαν ἐπιβλαβὴ συνδρομὴν. Ὅντες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐμπορικοὶ ὑπάλληλοι μετὰ ἡμετέρας σπουδῆς, ἐξακολουθοῦσι μετέχοντες τῶν σωματείων, ἐν οἷς διήλθον τόσον εὐχαρίστητον τὸ πλεῖστον τοῦ μαθητικοῦ τῶν βίου μετέχουσι τῶν συμποσίων, χορηγοῦσιν εἰς τὰς δαπά-

νας, ἐν ἀνάγκῃ δὲ κρύπτουσι καὶ τὰ ἔγγραφα, τὰ σκευὴ καὶ τὰ ὄπλα τοῦ Συλλόγου. Ὁ κ. Pilger ἀναφέρει καὶ ἄλλα ἐκ τούτων διεικνότερα περὶ τῶν ἐν λόγῳ σωματείων. Οἱ μετέχοντες αὐτῶν μαθηταί, κοῦφοι καὶ ἀλαζόνες ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, θεωροῦσιν ἑαυτοὺς ὡς τὸ ἄνωτον τῶν γυμνασίων προσφέρονται ἀεὶ πρὸς τοὺς καθηγητάς, οὗς ζητοῦσι παντὶ τρόπῳ νὰ ξεπατώσῃ, τὴν δὲ νύκτα τοὺς ὑδρίζουσι καὶ προσβάλλουσι, ῥιπτοῦντες πέτρας κατὰ τὴν παραθώρων των καὶ μυρίας μηχανώμενοι ἀσχημοσύνας κατ' αὐτῶν. Διαρκῶς δ' ἔχοντες τὸ ψεῦδος εἰς τὸ στόμα, παντοίας ἐπινοοῦσι προσάσεις πρὸς δικαιολογίαν τῶν συχῶν αὐτῶν ἀπὸ τῆς τάξεως ἀπουσιῶν. Ἐν γένει, συμπεραίνει ὁ κ. Pilger, οὗ γυμνασιακοῦ Συλλόγου εἶνε ὁ σάραξ ὁ κατατρώγων τὴν γερμανικὴν νεολαίαν.

Τὸ σύστημα τῆς καύσεως τῶν νεκρῶν οὐδεμίαν μέχρι τοῦδε εἶχεν εὐρεῖ ὑποδοχὴν ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ ὅτε ὁ νῦν ὀνομαστός τῶν ἐξωτερικῶν σὶρ Κάρολος Δίλκε ἠθέλησε νὰ καύσῃ τὸν νεκρὸν τῆς συζύγου του, καθ' ἣν αὕτη εἶχεν ἐκφράσει εὐχὴν ἀποθνήσκειν, ἠναγκάσθη νὰ μεταβῇ πρὸς τοῦτο εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν. Νῦν δὲ φαίνεται ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο ὁ ἐνταφιασμοῦ θὰ ἀρχίσῃ νὰ τίθεται ἐν χρήσει καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἐσχάτως περὶ τὰ 120 μέλη τῆς «Βρετανικῆς ἱατρικῆς Ἑταιρίας» ἐξητήσαντο παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὀπουργοῦ τὴν παραχώρησιν αὐτοῦ δικαιομάτους τῆς καύσεως τῶν νεκρῶν ὡς ὅπως ἀδελότατος καὶ καταλλήλως τὸν τρόπον ἐνταφιασμοῦ, οὗτω δὲ προεκάλεσαν τὴν ἐκδοσιν ἀστυνομικῆς διαταγῆς περὶ τῆς κανονίσεως τοῦ νέου τούτου συστήματος.

Αἱ περὶ τὸν λέοντα τῆς Χαίρωνείας ἀνασκαφαί, ἃς ἀνέλαβεν ἡ ἀρχαιολογικὴ ἑταιρία ὑπὸ τὴν ἐπιδελψὴν τοῦ ἐφοροῦ τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Π. Σταματάκη, ἔλθουν, εὐθεθέτων ἐν συνόλῳ 255 νεκρῶν ὥστε 45 ἐκ τῶν τοῦ ἱεροῦ λόχου τῶν Θηβαίων ἀπέσχον, ὅς φαίνεται, τῆς μάχης, εἴτε λόγῳ ἀσθενείας, εἴτε καὶ ἀπόντες ἄλλαχού συνεπείᾳ ἀποτολῆς, εἴτε καὶ διότι, (ὅπερ καὶ τὸ πιθανώτερον) ὁ ἀριθμὸς τῶν τριακσίων τοῦ ἱεροῦ λόχου δὲν ἦν συμπληρωμένος. Δύο ἡ τρεῖς τῶν περιεργότερων σκελετῶν ἐκομίσθησαν εἰς Ἀθήνας καὶ θέλουσιν ἐκτεθῆ ἐν τῷ Μυκηναίῳ μουσεῖῳ.

Ἐκ τῶν μετὰ θάνατον τοῦ ἑλληνιστοῦ Γουλιέλμου Βάγνερ εὐρεθέντων αὐτοῦ ἔργων θέλουσι προσεχωρῶς δημοσιεῦθαι ὑπὸ τοῦ ἐν Βερολίνῳ ἐκδότου κ. S. Calvary ἐC^o ποιήματα τινὰ τοῦ μεσαιωνικοῦ ἑλληνισμοῦ ἐν μέρει μὴ ὅπως ἀνέκδοτα, ἄλλα δὲ ἀτελῶς ἐκδοσόμενα, ἅτινα ὁ ἀτυχὴς καθηγητὴς εἶχε συλλέξει κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ ἐν Ἰταλίᾳ διατριβήν. Ἡ ἐκδοσις τῶν ἔργων τούτων, γεννησομένη ἐπὶ τῇ βράσει σπουδαίων χειρογράφων, ἀνέστη εἰς τοὺς ἐν Παρίσις «Ἑλληνας λογίους κ. Δ. Βικελαν καὶ Κ. Σάθαν. Εἶνε δὲ τὰ δημοσιευθόμενα τρία ποιήματα, τῶν τὸ μὲν φέρων τίτλον «Ἀχιλλεὺς» σὺγκείται ἐκ στίχων 1,820, τὸ δὲ «Ἀλεξάνδρις» ἐκ στίχων 3,800 καὶ τὸ τρίτον, ἔρωτικόν τι μυθιστόρημα ἐπιγραφόμενον «Τὰ κατὰ Διδύστρον καὶ Ροδάμνην». Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐξεδόθη ἤδη καὶ ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Μαυροφρύδου, ἀλλὰ τοσοῦτον ἀτελεές, ὥστε ἀπαράιτος ἔθεωρεῖτο πληρεστέρα τις αὐτοῦ ἐκδοσις· δύο δὲ χειρόγραφα, ἥτινα ἡτύχησε νὰ ἀνεύρῃ ὁ Βάγνερ, παρέρχον τὴν ἀναγκαίαν ὕλην πρὸς νέαν ὅπως διεσκευασμένην ἐκδοσιν. Τὸ ὅλον ἔργον θέλει πλουτισθῇ διὰ καταλλήλων σχολίων τῶν ἐκδοτῶν καὶ εἰσαγωγῆς γαλλιστῶν γεγραμμένης, θὰ κοσμήται δὲ πρὸς τοῦτοις διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Γερμανοῦ ἑλληνιστοῦ καὶ ἑστὰι μετὰ πάσης φιλοκαλίας τετυπωμένον.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀνεγνώσθη ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Βαρθακειοῦ ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τοῦ Μαραβείου διαγωνίσματος ἐπιτροπείας ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ κ. Περ. Γρηγοριάδου, ὀργανιστοῦ τῆς φιλοσοφίας. Κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀγῶνος τούτου, τοὺς προκηρυχθέντας ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου, προτίθεται ἡ συγγραφή «παιδαγωγικῶν βιβλίου σκοποῦντος τὴν ἀνατροφήν τῶν ἑλληνοπαίδων δι' ὁρθῆς ἀγωγῆς καὶ παιδείας ἐν τῷ οἴκῳ καὶ τῷ σχολείῳ». Εἰς τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπεβλήθησαν τρία πονήματα, ὧν οὐδὲν ἐκρίθη ἄξιον τοῦ χιλιοδράχμου βραβεῖου. Μόνον τὸ τρίτον ἐκρίθη σχετικῶς κρεῖσσον καὶ πολλῶν ἐπαίνων ἄξιον, διὰ τὴν οἰκονομίαν τῆς ὕλης καὶ τὰ ἀφθονα παιδαγωγικὰ παραγγέλματα. Συγγραφεὺς τοῦ ἐπιανεύοντος πονήματος λέγεται ὁ καθηγητὴς κ. Χαρίσης Πούλιος.

— Ὁ παρ' ἡμῖν δόκιμος φιλόλογος κ. Γρηγόριος Βερναρδάκης παρασκευάζει ἐκδοσιν κριτικὴν καὶ ἐρμηνευτικὴν τῶν Ἑθικῶν τοῦ Πλουτάρχου, ἥτις θέλει ἐκδοθῇ μετὰ τινὲς μῆνας ἐκ τοῦ ἐν Παρίσις γνωστοῦ καταστήματος τοῦ Διδότου. Ἡ ἐκδοσις αὕτη, εἰς ἣν ἀπὸ πολλῶν ἡδὴ ἐτῶν ἐργάζεται ὁ κ. Βερναρδάκης, γενήσεται ἐπὶ τῇ βάσει νέων χειρογράφων τῶς ἀνεκδότων, καὶ ἄλλων ἐκ κωδίκων δι' ὧν οὐ μόνον διαφωτίζονται πλῆθος χωρίων τῶν Ἑθικῶν, ἀλλὰ καὶ συμπληροῦνται πολλὰ ἐν αὐτοῖς ὑποκείμενα. Τὰ ἐν τῇ νέᾳ ταύτῃ ἐκδόσει διορθούμενα ὑπὸ τοῦ ἐκδότου χωρία ἀνέρχονται εἰς πλείονα τῶν 2000. Γενήσεται δὲ ἡ ἐκδοσις εἰς 4^{ον} μετὰ τῆς παλαιᾶς ἀπέναντι ἐκάστης σελίδος μεταφράσεως, διωρθωμένης καὶ ταύτης κατὰ τὰς ἑκαστοὺς μεταφράσεως. Αἰνέαι γραφαὶ αἱ ἀναμφισβήτητος μαρτυροῦνται θὰ εἰσαχθῶσιν ἐντός τοῦ κειμένου, ἐν τῷ ἑλεί δὲ ἐν ἰδιαιτέρῳ τόμῳ θὰ προστεθῶσιν αἱ ἀμφισβητούμεναι γραφαὶ καὶ αἱ λοιπαὶ κριτικαὶ μεταβολαὶ καὶ εἰκασταὶ μετὰ τὴν ἀναγκαίων παραπομπῶν καὶ σημειώσεων.

— Ἀνευρέθη ἐν τοῖς χειρογράφοις τοῦ Πανεπιστημίου ὑπὸ τοῦ φοιτητοῦ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς καὶ ἱερομουσικοῦ ἐν τῷ ναφ' τῆς Ἀγίας Εἰρήνης Ι. Θ. Σακελλαρίδῃ μουσικὸν χειρόγραφον, σπουδαϊστότατον κρηθὲν διὰ τὴν ἐν ἀρχῇ ἐρμηνευτικὴν θεωρίαν τῶν διαφόρων μουσικῶν σημείων ἀπὸ τῆς 8 μ. χ. ἑκατονταετηρίδος μέχρι τοῦ 1818, ὅτε ἡ μουσικὴ ἠρμηνεύθη ἀπλοῦστερον. Τὸ χειρόγραφον τοῦτο ἐκδοθήσεται μετ' οὐ πολὺ διὰ τοῦ τόπου ὑπὸ τοῦ ἀνευρόντος αὐτοῦ.

— Ὁ ἐν Γαλλίᾳ τὰ μαθηματικὰ σπουδάζων κ. Κυπάριστος Στεφάνου πέδωκεν εἰς τὴν «Γαλλικὴν Ἑταιρίαν πρὸς προαγωγὴν τῶν Ἐπιστημῶν», ἐν τῇ συμβεβηκυῖαι αὐτῆς τῆς 16 Αὐγούστου 1880, διατριβὴν αὐτοῦ, γαλλιστῶν γεγραμμένην ὑπὸ τὸν τίτλον «Sur quelques systèmes de surfaces du second degré, dont les deux systèmes de droites appartiennent à deux complexes linéaires». Ἡ διατριβὴ αὕτη ἐδημοσιεύθη καὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλαδίῳ.

— Ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐφημερίς τῶν Σχολείων» ἤρξατο ἐκιδόμενον ἀπᾶς τοῦ μηνὸς σάγγραμμα περιοδικὸν ὑπὲρ τῶν δημοτικῶν καὶ ἑλληνικῶν σχολείων ὑπὸ τῶν κυρίων Μ. Βρατσάνου καὶ Θ. Ι. Μεγαλοπούλου, καθηγητῶν τοῦ ἐν Ἀθήναις Διδασκαλείου.

— Ἐν Λεμψοῦ τῆς Κύπρου ἐφημερίς ἐδόξαται ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀληθείαι».

— Ὑπὸ τῶν κκ. Ἰω. Θεοδοσιάδου καὶ Ἰω. Σκορδαρᾶ ἐγένετο ἐσχάτως νέα ἐκδοσις τῶν «Σατωρῶν» τοῦ Ἀλεξάνδρου Σούτσου, τῶν δημοσιευθεῖσιν κατὰ τὸ 1827.

— Ὁ ἐν Ἀργινῶν ἑλληνοδιδάσκαλος κ. Θεόδωρος Ἀγαθέλλας ἀγγέλλει τὴν ἐκδοσιν τῆς «Ἱστορίας τῶν Αἰτωλῶν» ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς πτώσεως τοῦ Μεσολογγίου εἰς 2 τεύχη, ἐκ 12 τυπογραφικῶν φύλλων ἕκαστον.

— Ὑπὸ τοῦ κ. Κωνστ. Ν. Παπαμιχαλοπούλου, διδάκτορος τοῦ δικαίου, ἀγγέλλεται ἡ ἐκδοσις πραγματείας ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ὁ Ἀρειὸς Πάγος ἐν ταῖς ἀρχαίαις Ἀθήναις».

ΒΙΒΛΙΑ

2285. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος 4^ο. Τόμος ΙΑ', 4 Ἰανουαρίου 1881. Ἀριθ. 262 (210). Λεπτά 20. Ἀθήναις, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4^{ον}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Κωνσταντινούπολις. (Ἐκ τῶν τοῦ Ἐδμούνδου δὲ Ἀμύκας. Μετάφρασις ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ τῆς δεκάτης ἐκδόσεως ὑπὸ ***). — Οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιστήμης. (Ἐκ τῶν τοῦ Gaston Tissandier. Μετάφρ. Ἐλζβίς Σ. Σούτσου). — Δάνειον πνεύμα. — Ἀλήθειαι. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλή καθ' ἐδόξα.

2286. Ἀγγέλου Γ. Σιγάλα ἐνέργειαι πρὸς κατάταξιν ἐθελοντῶν, λόγῳ παραινετικῶν καὶ διάφορα ἀτομικὰ καὶ οἰκογενειακὰ ἔγγραφα. Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς «Παλιγγενεσίας», 72, ὁδὸς Βορρᾶ. 1880. 8^{ον}, σελ. 46.

2287. L'Attique au point de vue des caractères de sa végétation, par M. Théodore de Heldreich, directeur du jardin botanique d'Athènes. (Extrait du compte rendu sténographique du congrès international de botanique et d'horticulture, tenu à Paris du 16 au 24 Août 1878). Paris, imprimerie nationale, M DCCC LXXX. 8^ο p. 16.